

EL LECTOR ESCRIU

Concurs de pintura
a Cassà

Sr. Director,

El dia 2 de juny es va celebrar a Cassà de la Selva el III Concurs de Pintura Ràpida. Aproximadament 25 pintors hi participarem amb gran interès i caire artístic. La nostra moral va caure quan, arribada l'hora del veredict i exposició de les pintures, ens trobarem les teles a terra, acabades de pintar, encara molles, que es tocaven l'una a l'altra, amb el perill de fer-se malbé. A més a més, es diu que el Jurat va revisar les obres; sembla mentida que essent entesos d'art, després de mirar-les possessin les teles una sobre l'altra, i en una habitació on només hi havia dues bombetes, en la qual no era possible apreciar les diferents tonalitats de color d'aquests magnífics olis, que no varen tenir l'atenció que mereixien.

No escrit aquesta carta amb caire d'ofendre ningú, sinó perquè això, si és possible, no es torni a repetir, i per demanar als artistes que no es desanimin. En el món de l'art també hi ha d'haver algú que faci justícia, i aquesta justícia l'hem de fer tots nosaltres. **Joaquín Hidalgo Portero** (Artista local de Palafrugell)

Rèplica a Arseni Gibert

Sr. Director,

Lamentem i compartim sincerament el disgust del senyor Arseni Gibert per no haver, entre tots, estat capaços d'aconseguir que el projectat Circuit de Velocitat de Catalunya es construïxi, com tots desitjàvem, a Caldes de Malavella.

Recordem haver donat suport a aquesta petició per una moció presentada al Ple, de l'Ajuntament de Lloret de Mar, atès que creïem que l'esmentat circuit hauria estat un important complement a la nostra oferta turística, per altra banda un xic migra-

da d'atractius.

Ens complau — cal dir-ho tot — la decidida condició de gironí que el senyor Gibert demostra i que compartim plenament, sobretot quan es tracta de defensar la identitat d'aquestes terres nostres, identitat amenaçada per cert centralisme que no és precisament el tradicionalment vituperat.

No estem d'acord amb el llenguatge que vostè utilitza per justificar fracassos i frustracions, llenguatge que traspu ressentiment, menyspreu i una total manca de seriositat, que podem acceptar d'un home que parla *per se*, però mai quan sota la seva signatura fa figurar els seus càrrecs polítics, els emoluments dels quals paguem entre tots. Ens plauria veure que tractés temes importants — dolorosos també, com aquest — amb menys frivolitat. Voler fer humor quan natura no ens ha fet do d'aquesta facultat pot posar-nos fàcilment en ridícul. Per altra banda, certs atacs personals volen dissimular sovint la manca d'arguments convincents, com els que s'havien d'haver emprat per assolir el fi per tots desitjat, i que lamentablement se'ns ha escapolit. El càrrec que ocupa — i volem creure que es per mèrits professionals i no per comparatge polític — obliga a molt.

Sentim veritablement que escrits com aquest que contestem i un altre ja llunyà, encara no oblidat, aparegut també a Tribuna Lliure amb el títol «Abortus interruptus», d'una vulgaritat deprenent, ens induïxin a pensar que els destins del Turisme a casa nostra no estan precisament a bones mans.

I ara preguntem: aquest enverinat — per altra banda justificat — atac a certs membres del govern autonòmic, del llenguatge del qual discrepem plenament ho seria tant, d'enverinat, si els homes que avui manen a Catalunya — observi la finura semàn-

tica: no diem governen — en lloc de ser convergents pertanyessin al partit del senyor Gibert? Constatem que nosaltres no en som, de convergents. **Joan Martí i Santiago Ontañón** (Lloret de Mar).

Un vol de gavines a
l'Escala

Sr. Director,

En la festa de l'Esperit, en lloc de llengües de foc com en el Cenacle, després de cinc anys, un vol de gavines blanques han volat a l'Escala, subjugades pel seu encant i per la invitació afectuosa d'aquest poble. Han volat responenent a la crida dels qui hi viuen, per unir en una sardana les mans de tots els qui nasquen en eix poblet d'un bocí de la Costa Brava.

És la segona vegada que se celebra en la nostra vila de l'Escala la festa tan entranyable de «l'Escalenc Absent», festa que s'ha fet popular, que fa vibrar el cor d'aquells escalencs que han hagut de deixar el seu terror, festa que aquest any ens ha portat fins i tot el bon temps, ja que a la nit de la nostra festa, un cel serè ens féu la rebuda com per dir... no vull ser menys que el mar, el seu company, que avui s'ha vestit de blau calma.

Tot hi convidava! La plaça nova de les Escoles s'anà omplint de gent... portant l'ensenya, i en mirar-nos tots ens sentíem germans i amics i tots gaudíem de la mateixa joia... Erem una altra vegada a l'Escala!...

Vàrem, sentir la veu del batlle que ens donava la benvinguda, i per què no?... també ens la donava l'Escala, amb les seves cassetes blanques, les barques i els pescadors, i fins i tot la roca del frare, submergida per un temporal dels nostres, tan coneguts, volia aixecar el cap i timidament ens deia: Benvinguts!... benvinguts!...

Gràcies a l'Ajuntament, amb el seu batlle, gràcies a la comis-

sió organitzadora, gràcies a la coral Emporium, que després de la missa ens obsequià amb unes belles i sentides cançons, gràcies a la Farandola, amb els seus típics ballets, gràcies a l'estol de nois i noies que ens serviren el sopar i tots els que escalivaren les sardines i feren el cremat, etc. etc. Tots hi són encara que no els anomenem, tots hi són per donar-los les gràcies, com també els cors dels Pescadors a l'Estrella de Mar i l'Oreig de Mar, que ens recrearen les oïdes amb les seves havaneres i cançons... Gràcies a la gentil donzella que ens recità les poesies dels entusiastes de l'Escala... Gràcies a tots els que hi varen contribuir, encara que no siguin esmentats. Però les gràcies les hem de donar sobretot a l'esperit que anima aquest poble; esperit que ens fa senzills, agraïts, valorant la bellesa i la bondat estimant a tothom, sigui com sigui i d'on sigui.

Escalencs!... Endavant doncs, continuem així! Que la nostra vida sigui transparent com el cel de l'Empordà i com la mar en calma «serena». Que la nostra vida després de la segona trobada sigui un caminar junts en bandada, com les gavines de les nostres platges i quan algú ens preguntés d'on ens ve aquesta alegria i fraternitat puguem dir, com diu la sardana d'enguany: Sóc de l'Escala. **Neus Ximínis Suñé**. (Terrassa).

El lleure dels infants

Sr. Director,

Mesos enrera vaig atrevir-me a criticar el mal estat dels jardins infantils.

Ara que anem de cares al bon temps, que la gent surt més i gaudeix d'aquests bons dies, que la mainada s'esplaija jugant més estones als jardins, i que tots plegats fruïm passejant o descansant en els bancs d'aquests mateixos jardins, ara, doncs, m'atreveixo altre cop a

insistir a l'Ajuntament perquè pensi en nosaltres i, sobretot, en els infants.

Em sap greu recordar que aquell gronxador trencat encara continua com estava, la papavera està igualment espatllada i la sensació de brutícia de gossos i deixalles encara hi és. Per citar un lloc: als jardins del carrer del Carme els serveis públics estan, a part de bruts, sempre tancats. No sé quina utilitat tenen.

La meua intenció és exposar un fet que es comenta entre la gent usuària d'aquests jardins, un fet que passa i un fet que patim cada dia.

Moltes vegades es jutja una ciutat per l'aspecte de les seves places i jardins.

Molt agraïda. **Una mare**. (Girona).

Resposta a «La cançó
de la Bisbal»

Sr. Director,

Amb el Sr. Joan Vall comparteixo la seva denúncia de la demagògia «facilona», però no estic gens d'acord ni amb el to (de perdonavides, d'àngel justicier), ni amb el contingut de la seva «Cançó de la Bisbal».

De veritat creu que el poble no s'ha de mobilitzar fins que les notícies són oficials? (fent un paral·lelisme, bé podríem tractar també d'ignorants i de demagogs els sindicats de treballadors, que fa temps que es mobilitzen en contra de la «prevista» retallada de les pensions).

Realment pensa que els culpables de no estar degudament informats són els bisbalencs? O més aviat en serien els responsables d'aquest projecte? (la resposta la dona el mateix Sr. Vall en el seu escrit: «La ignorància és garantia d'èxit»).

De veritat creu que ens podem refiar d'informes tècnics i de seguretats oficials? (mirat així, també les centrals nuclears són absolutament inofensives. I ja ho veu...). **Xavier Besalú** (La Bisbal).

NECROLÒGIQUES

LLUÍS PRAT I ROMANS

A l'edat de 84 anys va morir ahir a Vilamalla Lluís Prat i Romans, natural de Garrigàs i resi-

dent al carrer Sant Vicenç, 4, de Vilamalla.

Era vidu de Consol Batlle i Alsina i tenia 4 fills: Lluïsa, Maria, Dolores i Ferran.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 5 de la tarda, a l'església de Vilamalla.

Que descansi en pau

lla de la Residència Geriàtrica de Girona.

Que descansi en pau.

glésia del Carme de Girona.

Que descansi en pau.

AGRAÏMENT

La família Gispert Deusedas agraeix sincerament les mostres de condol rebudes per la mort del familiar **Roser Deusedas i Burgell**, esdevinguda el dia 6 de juny de 1985.

Girona, 11 de juny 1985

MAGDALENA MASSA I
TURRÓ

A l'edat de 82 anys va morir ahir a Girona Magdalena Massa i Turró, natural de Girona i resident a Girona.

Era soltera.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a la cape-

ENGRÀCIA TEIXIDOR
I BURCH

A l'edat de 53 anys va morir ahir a Girona Engràcia Teixidor i Burch, natural de Canet d'Adri i resident al carrer Abeuradors, 7, de Girona.

Estava casada amb Jordi Casellas i Vila i tenia dos fills: Engràcia i Jordi.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 4 de la tarda, a l'es-

MICAELA GIL
FERNÁNDEZ

(Germana Dominicana)

A l'edat de 60 anys va morir abans d'ahir a Girona Micaela Gil Fernández, natural de Calada de Cea (Lleó) i resident al carrer del Nord, 2, de Girona.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a l'església del Mercadal de Girona.

Que descansi en pau.

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Lluís Prat i Romans

Vidu de Consol Batlle i Alsina
Que morí a Vilamalla el 10 de juny de 1.985
a l'edat de 84 anys.

A.C.S.

Els seus afligits: Fills, Lluïsa, Maria, Lola i Ferran; fills polítics, Pere, Joan i Dolores; germans; néts; nebots; cosins i família tota us preguen que el tingueu present a les vostres oracions.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima es celebrarà avui dimarts a les 5 de la tarda a l'església parroquial de Sant Vicenç de Vilamalla.

Vilamalla, 11 de juny de 1.985

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Engràcia Teixidor
i Burch

Que morí a Girona el dia 10 de juny de 1985
a l'edat de 53 anys havent rebut Els S.S. i la B.A.

A.C.S.

El seu espòs, Jordi Casellas i Vila; fills, Engràcia i Jordi; fill polític, Josep Basart; nét, Pau; mare, Caterina; pare polític, Narcís; germanes, Margarida i Maria; germans polítics; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima, se celebrarà avui dimarts dia 11 a les 4 de la tarda a l'església parroquial del Carme.

Girona, 11 de juny de 1985.